

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor:	Correspondențele se adresează redacțiunii
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicații oficiale, concurse edite	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „ pe 1/2 an 5 „	etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ România și străinătate pe an 14 franci	de cuvinte 6 cor. până la 200 de cuvinte 8 cor.	ADMINISTRAȚIA
„ „ „ „ pe 1/2 an 7 „	de aci în sus 10 coroane	Librăriei și Tipografeiei diec. în Caransebeș

† Vasile A. Urechiă

Unul din cei mai iluștri bărbați ai românismului, *Vasile Alexandrescu Urechiă*, omul culturii adevărate și patriotismului nefățărit, naționalistul înflăcărat și adevăratul sprijinitoriu al cauzelor tuturor Românilor, de Joia trecută nu mai este între cei vii.

Falnicii stejari ai codrului românismului stau inmarmuriți la neașteptata veste și la aspectul loviturii crâncene, de care avu parte.

Azi toată suflarea românească își curmă cursul său pentru un moment, azi tot ochiul lacrimăază și tot graiul amuțese, gândindu-se la pierderea ireparabilă, ce trebui s'o îndure.

E greu să ne împrietenim cu ideea, că iubitul și de tot Românul apreciatul literat, bărbat de stat, istoric și naționalist nu mai este între noi, că inima lui cea nobilă și vecinic tineră nu mai bate și sirguinta lui fără seamăn nu mai este pusă la dispoziția românilor.

Ca descendent al cronicariului moldovean Urechiă, scumpul defunct ținea cu tărie la iubirea de neam și legea veche a Românilor punând vecinic la inima tinerimei aceste două virtuți, fără cari nici că se poate închipui un Român.

Cumpătat la vorbă și înțelept la sfat, Urechiă totdeauna era centrul de admirațiune și izvorul de consultații atât al bătrânilor cât și al tinerimei. Și era clasic acest bărbat, căci pe lângă toată etatea lui înaintată, el vecinic lupta în șirele tinerimei.

El scrie istorie, el aranjează adunări naționaliste, el scrie romanele, el înființează societăți culturale, el ne prezintă ca națiune conșcie de importanța sa naintea Europei și el a atras atențiunea fraților noștri de origine latină asupra noastră ca asupra unei ramure vesele

și pline de viață a puternicului trunchiu al latinității.

Bărbat de o înaltă erudițiune, el a fost cunoscut și apreciat de întreaga lume științifică până și peste Ocean.

Eminentele lui calități, cunoștințele lui vaste și cultura lui înaltă, — toate le-a aservit numai și numai intereselor românismului.

După astfel de bărbați, cu trup cu suflet devotați națiunii și bisericii, nici nu e mirare dacă lacrimăază întreaga obște românească.

Azi bietul Urechiă doarme somnul de veci lăsând regrete unanime în inimile tuturor, atât ale conaționalilor săi, cât și ale întregii lumi științifice, cari au știut să-i aprecieze talentele, erudițiunea și activitatea multilaterală.

Dedicăm aceste șire memoriei lui Urechiă, omului-ideal, a cărui lipsă adânc o simțim și locul căruia nu scim cine-l va putea suplini cu demnitate.

*

Dăm în următoarele o mică schiță biografică a regretatului defunct.

V. A. Urechiă s'a născut la anul 1834 în Piatra (Moldova), ca fiul lui Alecsandru Urechiă. Studiile inferioare le-a făcut în Iași iar cele superioare la universitatea din Madrid și le-a continuat la Paris, unde a luat și licența în litere. Întors în patrie fù numit profesor de istoria și literatura română la facultatea de litere din Iași. La 1864 fù numit director la ministerul de culte și instrucțiune publică, iar după înființarea facultății de litere din București, la a. 1865, tot-odată și profesor la această facultate pentru istoria și literatura română în locul lui Ioan Maiorescu.

Vasile A. Urechiă a ocupat în cursul timpului mai multe funcțiuni înalte. Așa a fost el secretariu general, mai apoi ministru de culte și instrucțiune publică; a fost ales în repetițe rânduri deputat și senator al orașului Galați; a fost distins prin alegerea sa de președinte al „Ligei“, al „Academiei Române“ și

al altor societăți culturale franceze, italiene, spaniole etc., ba chiar consul general onorific al republicii Ecuador din America de Sud.

*

Înmormântarea s'a făcut Sâmbătă în 24 Noembrie la oarele 2 d. a. Cu toate, că dorința defunctului a fost, ca astrucarea rămășițelor lui pământesci să se facă într'un mod de tot simplu, Regele a dispus să se facă cu mare pompă pe sponsele statului.

Vineri seara corpul defunctului a fost așezat în biserica St. George.

La înmormântare au luat parte mulțime imensă de oameni. Au fost reprezentate: „Liga Română“, Ateneul român și alte instituțiuni culturale. Coroane au depus: Regele, consiliul de miniștri, Senatul, Camora, Academia Română, „Liga culturală“ „Tinerețea Română“, Tinerețea română din Cluj, Societatea macedo-română, Societatea italiană, Teatrul Național, Casa de depuneri, Liceul din Galați, Facultatea de litere și filosofie din Bucuresci, Societățile albanese „Drita“ și „Dituria“.

La înmormântare a pontificat arhiereul Nifon Ploșteanul, cu numeroasă asistență.

S'au pronunțat și o mulțime de discursuri, așa în numele guvernului Spiru Haret, în numele „Academiei“ G. Toileșcu, în numele „Ateneului“ Ionescu Gion, în numele Senatului Ursianu, din partea „Ligei“ Vlădescu și Florescu.

Onorurile militare s'au făcut de batalionul 3 și 7 de vânători, 1 batalion de geniu și 2 baterii de artilerie, 1 escadron de roșiori și 2 plutoane de gendarmi.

Decorațiunile, 15 la număr, le-au purtat înaintea carului funebru trei maiori.

die.

† Stefan Antonescu

(1828—1901)

Acest distins bărbat, născut în o mică comună din comitatul Bihorului, din părinți săraci, de preot, a fost adus în comitatul nostru Căraș-Severin la a. 1861 ca funcționar politic de marele mecenate Emanuil Gozdu, și a ocupat oficiile de protopretore în cercul Făgetului și al Bocșei, apoi ablegat dietal și în fine președinte la sedria orfanală. În aceasta calitate s'a pensionat și s'a retras la bunul său din Șiria, cottul Aradului, unde după un morb greu și îndelungat, a reposat în 23 Noembrie st. v. lăsând după sine o avere frumoasă de peste 100.000 cor., din care o partică de tot neînsemnată a testat-o rudeniilor, iar partea cea mai mare, am putea zice întregă, scopurilor naționale bisericesci. Între alte legate a lăsat și 10 stipendii de câte 300 cor. anual pentru 10 teologi, 5 din

diecesa Aradului și 5 din a Caransebeșului, iar biblioteca sa cu mobilierul necesar seminaristilor din Arad.

Înmormântarea s'a îndeplinit acum Duminică cu pompa cuvenită pontificând Proa Cuv. Sa D. Arhimandrit A. Hamsea, protosincelul Ignatie Pop, protopopii Dr. George Popoviciu (Lugoș) Dr. Traian Puticiu, asesorul-referent R. Ciorgariu, preotul din Șiria V. Popoviciu, protodiaconul Dr. I. Suciș și diaconul Mihulin.

Cântările funebrele le-a executat corul seminarial din Arad, care a cântat întreaga liturgie, iar dela biserică până la cimiteriu alternativ a cântat și corul țeranilor din Șiria.

Aranjamentul întregii înmormântări și întreaga purtare de grijă pentru toate le-a avut P. O. D. protopresbitor din Șiria George Popoviciu.

Panegiricul în biserică l-a ținut părintele Arhimandrit Hamsea, iar la mormânt secretariul general al Reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Caransebeșului Ioan Marcu, carele dimpreună cu membrii de comitet: Stefan Albu și George Joandrea, în numele Reuniunii a depus pe sicriu o frumoasă cunună cu inscripția: *Reuniunea învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeșului: Mecenatului și marinosului ei fundatoriu Stefan Antonescu.* E de însemnat, că reposatul înainte de moartea sa cu 5 zile a mai trimis la adresa secretariului Ioan Marcu două acțiuni de la „Făgetana“ pe sama Reuniunii noastre învățătoresci la fundațiunea sa de 3000 cor., iar prin testament a mai lăsat o sumă de 200 fl. A vorbit și învățătorul Iosif Moldovan din Arad în numele Reuniunii învățătorilor din Arad.

Sicriul a mai fost decorat cu cunune din partea Comitatului Căraș-Severin, care încă a fost reprezentat la înmormântare prin protonotarul, profoscul și un viconotariu, din partea Consistoriului aradan și a seminaristilor etc. Asociațiunea română din Arad încă a fost reprezentată, iar din Arad și împrejurime fruntașii noștri români au ținut a da defunctului tributul ultim al recunoștinței.

Fie-i țărna ușoară și memoria eternă!

Din Istoria Bănatului Severin

Colonisarea Germanilor și altor neamuri.

(Continuare)

Colonisările de până acum nu s'au făcut după planuri precegetate. Coloniștii s'au asvirlit, amésurat recerințelor strategice și camerale, reclamate de interesele Austriei, pe la otarele Transilvaniei, în jurul Timișoarei sau pe lângă Dunăre. Cu pacea dela Hubertsburg, cu care se termină resboiul de 7 ani, își luară colonisările sistematice începutul. Prin patenta de

colonizare, ddto 25 Februarie 1763, permise împărăteasa-regină Maria Teresia ostășimei dimisionate, după liberă voie, a se stabili toate în provinciile austriace, în Ungaria, Transilvania și Timișana, promițând aceloră, cari se vor stabili pe moștile camerale, a le zidi case și a-i scuti de dare.

Agenti plătiți din visteria statului cutreierară provinciile imperiului germân și plătind ostașilor dimisionați și particularilor câte 10—12 fl. arvună, stăruiră să vină la Banat, unde pe lângă casă și pământ și pe lângă mijloacele de alimentare pe durata unui an, vor primi grâu de sămănat, apoi trăgători și toate uneltele indispensabile pentru economie, sau banii de lipsă pentru procurarea acestora, cari vor avea a se restitui în rate minime.

Pentru primirea și sălășluirea coloniștilor s'a instituit o comisiune cu îndatorirea să întemeieze sate noi sau să zidească casele de lipsă în comunele existente.

Knoll, administratorul districtului Timișoara, a sporit numărul caselor în St. Péter Bruckenau, Gyarmata¹⁾, Freidorf, Recaș²⁾ și a întemeiat comuna Bilet cu 254 case.

Baronul Laffert a înmulțit (1764—1765) numărul locuitorilor în Cănad, Periamoș și St. Miclăușul mare; Hildebrand întemeiază Szakálház cu 300 case, Jombolea³⁾ cu 445 case; Koica cu 204 și Ciatad⁴⁾ tot cu atâtea case; iar Neumann sporește numărul locuitorilor din Lipova cu 84 familii, întemeiază Gutenbrunn cu 148 case și zidește la Neudorf 150, în Schöndorf 200 și în Engelsbrunn 106 case noi. Contingentul pentru împopularea acestor sate s'au rocrutat inai cu samă din Germani catolici, aproape din toate țerișoarele Germaniei.

De soartea coloniștilor purtau grijă inspectorii instituiți în scopul acesta; datorința lor era vizitarea continuă a satelor, locuite de coloniști, ca să fie mână de ajutoriu celor asupriți și să dojănească pe cei renitenți. A bate coloniștii sau a-i pedepsi trupește era oprit priu ordinațiunii speciale⁵⁾.

¹⁾ Gyarmata a fost o comună românească. Nobilul Ioan Wladafy au avut-o la anul 1520 în posesiune. Pe o colină din apropierea satului s'au văd ruinele unui castel, cucerit de Turci la 1551. În registrul despre care s'a făcut mai sus pomenire, comuna aceasta poartă numele *Jarmada*. În urma decisului comisiunii de colonizare trebuia vechii locuitori să părăsească căminele strămoșești și să dea casa și moșia veneticilor din Zweibrücken și Schwartzvald (Schwicker: *Geschichte des Temesvárer Banats*, p. 373).

²⁾ Numele vechiu al comunei e *Recaș*. Un document din anul 1359 și tradițiunea arată, că locul satului era lângă Begheiu în câmpia numită *Seliște*. Stăpânii satului sunt 3 frați români Nicolae, Filip și Ioan, toți trei dușmani înverșunați ai regelui Carol Robert. Ajungând Ludovic cel mare la putere și voind să remunereze serviciile credincioase ale fidelilor sei *Valachi*: *Sanislav Karafath*, *Wlamic*, *Nicolae* și *Ladislav Negne*, prestate în luptele sale contra lui Alesandru Basarab, le donează Recașul și alte 3 sate. D'aici rezultă, că cei dintâi locuitori acestei comune au fost Români. Sârbii, Nemții și Bulgarii au venit mai târziu (Ibid: p. 374).

³⁾ Jombolea sau *Hatzfeld*, după cum o botezară Germanii întru amintirea ministrului Hatzfeld, — e numită în diplome: *Chambul*, *Chombol*, *Chumbul*.

⁴⁾ Numele Ciatad (Csatád) se derivă dela cuventul cetate. Existența unei cetăți o constată ruinele ei. Derivarea dela ungureșcul „csata“ este o forsare nenaturală a istoriografilor maghiari, cărora le place a vedea pretutindenea urme de localități, cu nume maghiari.

⁵⁾ Ca să arătăm procedura față de locuitorii băstinași publicăm, — fără comentariu, doue sentințe a tribunalului provincial. „Wir sämm t-

Având Maria Teresia scopul să promoveze intelctualitatea morală și starea igienică a coloniștilor, a dispus a se institui în fiecare comună preot și învățătoriu și pentru câte 2 comune câte un chirurg, care avea să grijască de sănătatea coloniștilor. În urma acestei ordinațiuni s'au ridicat biserici și școale în comunele de nou înființate.

Un potop neslărșit de străini năvăli asupra Bănatului și constatându-se, că dispozițiile comisiunii de colonizare pentru sălășluirea veneticilor sunt insuficiente, porunci împărăteasa administrațiunii provinciale (ordinațiunea ddto 22 Iulie 1766), să zidească de nou 2000 de case în teritoriul prediilor Vizesda, Orosin și Töcsik. În înțelesul acestei ordinațiuni aveau să se împopuleze cu Germani și regiunile mureșene, iar „naționalisții“, adică Românii aceluși ținut, trebuie transportați la *Clec* și la *Torac*. După Românii mureșeni au urmat la 1767 și alți frați de sânge, cari împopulară *Ecica*, *Iankahid*, *Sarcea*, *Feni* și *Satul bătrân*.

În timpurile acestea au venit la Banat mai multe cete de Români munteni și moldoveni. Detaliurile imigrațiunii nu sunt cunoscute. Este sigur, că la anul

liche Land-Gerichtsstimmen haben uns dachin vereint *Doszana Popovichiu alias Grujna* solle mit zwey glüenden Zangen zu 2 mahlen, und zwar das erste mahl vor dem Landgerichts-Haus, dann das zweyte mahl gleich vor denen Festungs-Werken gerissen, sohin auf die gewöhnliche Richtstatt geführt, mit dem Schwert von dem Leben zum Todt hingerichtet, un dessen Kopf auf einen Pfahl oeffentlich ausgestellt werden. *Groszana Popovichiu* a fost învinuit pentru invitare și participare la omorul soțului ei (1756). Altcineva, fiind suspiciat de comiterea unei furături, a fost judecat la tortură, ca să fie constrins la recunoașterea faptului. Espunem din cuvânt în cuvânt torturarea barbară a acestui nenorocit „Sintemahlen dann Inquisit durch all eifriges Zuspruchen und Ermahnen zur Wahrheits-Geständniss nicht zu vermögen gewesen, als wurde ihm der Freymann an die Seithl gestellt, sodann erstlich nach Vorzeugung deren peinlichen Instrumenten, durch denselben ergriffen, seiner Kleider entblosst, und darunter befragt: Ob, und wie, auch wann Inquisit den Kukulischen Diebstahl auf der Gruben verübt habe? R: Nein ich weiss von diesen Diebstahl nichts, sonst hätte solchen schon langstens einbekannt sodann wurde ihm die Daumschraub angelegt Waren 16 Minuten auf 10 Uhr. Mit der oben hingestellten peinlichen Anfrag: Ob, und wie? etc. Inquisit achtzet und saget: Wan nich schuldig wäre, würde mich nicht matern lassen Der Todt wäre mir viel liber, als dieses Martern auszustehen. Gott wird diejenigen strafen, die mich unrecht angeboben haben. Den Freimann wird befohlen den Daumstock zum anderten mahl zu, ab und anzuschrauben. Waren 24 Minuten auf 10 Uhr. Mit wiederholter Anfrag: Iqu-sit saget unter Achtzen: man solle mich lieber umbringen, als so matern, da ich unschuldig bin. Waren 29 Minuten auf 10 Uhr. Torturarea s'a continuă mai departe. Bei also anhaltender Negative des Ingnisiti wird zu dem zweiten Grade geschritten, und den Freymann befohlen, die Schnur anzulegen. Inquisit heluet und schreit: Nehmen mir die Herrn lieber das Leben, als mich zeilebens unbrauchbar zu machen, ich bin unschuldig Nachdem also mit dem dritten Umschlag auf 3 Minuten gegen 11 Uhr gekommen, wird Inquisit nach solch ohnaussetzlichen Leugyen abermals ergriffen und gebunden, anbey befraget: Ob, und wie? etc. R. Negative ut prius. Und da hierüber das Recksayl auch zum 3 mal angeschlagen worden, somit 31 Minuten auf 11 Uhr: wurde Inquisit, welcher durch alle gradus torturae bis auf den letzten Augenblick in Negativus verharret, völlig herabgelassen in seine Behaltens überbracht, und dessen besorgende Heylung dem Freymann anbefohlen. Actum Temesvár den 19 July 1756.“ (Szentkláray: o. c. pp. 31—212).

Însuș împăratul Iosif I a fost cuprins de groază de asprimea justiției provinciale. Scriind despre cele observate în Banat cu ocașiunea călătoriei sale din anul 1768 zice în memorandumul său următoarele: legile sunt atât de aspre încât furtul, chiar și atunci se pedepsește cu moarte când vitele sau obiectele înstrăinate se restituie aceluia dela care s'au furat, prin urmare nu s'a făcut pagubă nimenuia“. Arătând mai departe, că sentințele de moarte, care atâră dela voia arbitrară a județului provincial „sunt atât de numeroase, încât ele nu stau în proporțiune cu numărul cel mic al populațiunii bănățene,“

1765 au căutat odată 535, iar altă dată 227 indivizi a se ocroti sub aripile puternicii împărătese. Vestea despre imigrarea Muntenilor și Moldovenilor a consternat cercurile conducătoare din Viena. La ordinațiunea administrațiunei provinciale s'a ordonat : a se întrerupe ori-ce corespondență cu Românii, ba chiar acelora, care stau sub carantină, să nu se permită intrarea în Banat. În acelaș timp s'a îndrumat ambasadorul Austriei în Constantinopol, baronul Penkler, să stăruie pe lângă poarta înaltă, ca să se dea iertare și să fie rechemati toți acei Munteni și Moldoveni, care, din cauza domniei apăsătoare a hospodarilor Mavrocordat și Stefan Racoviță, au fost siliți a se espatria.

Dar toate ordinațiunile și încercările de a-i îndupleca la reîntoarcere au fost zădarnice, căci instinctul era mai puternic, decât ori-ce poruncă ; ei simțiau, că frați pretind ospitalitatea fraților de acelaș sânge. Năvălind cu forța peste otarale meșteșugite le asignă administrațiunea provincială locuri de locuință în districtele : Caransebeș, Logoj, Media și Oravița. Nefiindu-le permis a se stabili la olaltă, se împrăștiară asupra regiunilor muntoase, ridicându-și din puterea proprie casele pe lângă poalele dealurilor și ale munților și prin desimea pădurilor. Satele lor s'au regulat între anii 1790—1800.

Guvernul vienez asupra faptelor îndeplinite la ordinea zilei trecu ; dar fiind-că invasiunea Românilor în neliniștea porunci (12 Ianuarie 1766) organelor administrative, să vegheze, ca nu cumva emigranții valahi să ocupe regiunile de dincolo de Timișoara, fiind pământul dintre Arad, Segedin și Petruvardin rezervat pentru coloniștii germani. Nu e consult, — „ca emigranții (recte Românii) din provinciile otomane să fie așezați la granițele țerii“ ; deci toți aceia, care s'au stabilit pe lângă Becicherec, trebuiră să se mute în ținutul Cianadului, Timișoarei, Logojului și al Lipovei¹⁾.

(Va urma)

Isus Cristos

— Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamțu —

(Continuare)

60. Isus satură cinci mii de oameni

Și i-a văzut pe dinșii poporul mergând și i-au cunoscut pe el mulți ; și pedestri din toate cetățile alergau acolo, căci vedea semnele lui, care făcea la cei bolnavi ; și mai înainte de cât ei a venit și s'au adunat la dînsul. Și eșind Isus a văzut popor mult, și i-s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile, ce nu au păstoriu ; și primindu-i pe dinșii, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu și pe cei ce aveau trebuință de tămăduire îi vindeca.

Și era aproape Pascile, praznicul Iudeilor.

Iar făcându-se seara, s'a apropiat către dînsul ucenicii lui zicând : „Locul este pustiu și vremea a trecut, slobozesce-i pe dinșii, ca mergând în orașele cele din prejur și în sate să-și cumpere lor-și pâni, că

nu au ce să mănânce.“ Iar Isus le-a zis lor : „Nu trebuie să meargă ; dați-le lor voi să mănânce“. Iar ei au zis lui : „Mergând poate să cumpărăm pâni de doauă sute de denari și să le dăm lor să mănânce?“ Și s'a suit Isus în munte și acolo au șezut cu ucenicii săi.

Deci rēdicându-și Isus ochii și vēzēnd, că mult popor vine la dînsul, zice către Filip : „De unde vom cumpăra pâni, ca să mănânce aceștia?“ Iar aceasta zicea ispitind pe el, că însuș scia ce vrea să facă. Rēspuns-a Filip lui : „De doauē sute de denari pâni nu le vor ajunge lor, ca fiesce-carele dintr'înșii câte puțin să ia.“ Iar el a zis lor : „Câte pâni aveți ? Mergeți și vedeți.“ Iar ei sciind, grăit-a lui Andrei fratele lui Simon Petru : „Este un copil aicea, carele are cinci pâni de orz și doi pești ; ci acestea ce sunt la atăta?“ Iar el a zis : „Aduceți-le pe ele aici la mine.“ și a zis către ucenicii săi : „Faceți pe oameni să șeadă pe iarba“. Și era iarba multă întru acel loc. Și au făcut așa, și i-au așezat pe toți. Și au șezut cete, cete câte o sută și câte cinci zeci, și erau ca cinci mii, afară de muieri și de copii. Și luând Isus cele cinci pâni și cei doi pești, căutând la ceru, a bine-cuvēntat și frângēnd a dat ucenicilor pānile, ca să le pună înaintea lor, și pe cei doi pești i-a împărțit la toți, și lea dat cât au vrut ei. Și au mâncat toți și s'au săturat. Iar dacă s'au săturat, a zis Isus ucenicilor săi : „Adunați sărāmăturile, ce au prisosit, ca să nu se peardă ceva.“ Deci au adunat și au umplut doauē-spre-zece coșuri de sărāmături din cinci pâni de orz, cari au prisosit celor ce au mâncat.

Și îndată au silit pe ucenicii săi să între în corabie și să meargă mai înainte decât el de ceea parte la Vatsaida, până ce va slobozi el poporul.

Iar oamenii vēzēnd semnul, care l-a făcut Isus, ziceau, că : „Aceasta este adevērat prorocul, cel ce va să vină în lume.“ Deci Isus cunoscēnd, că vor să vină și să-l apuce pe el, că să-l facă împērat, slobozind poporul s'a suit la munte să se roage deosebi.

61. Isus umblă pe mare

Și dacă s'a făcut seară, s'au pogorit ucenicii lui la mare. Și intrând în corabie, mergeau de ceea parte de mare la Capernaum. Și iată întunec s'a făcut și nu venise către ei Isus. Și marea s'a ridicat vēnt mare suflând. Iar corabia era în mijlocul mării învăluindu-se de valuri, că era vēntul împotriva, iar Isus era singur pe uscat. Și i-a vēzut pe dinșii, că se chinuesc vēșind, că era vēntul împotriva lor. Iară într'a patra strajă a nopții venind ei pe mare ca la doauē-zeci și cinci sau trei-zeci de stadii, a venit Isus la dinșii umblând pe mare, și i vrea să treacă pe lângă ei. Iar ei vēzēndu-l pe dînsul umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, s'au spāimēntat grāind, că : „Nălucă este,“ și de frică au strigat. Că toți l-au vēzut pe el ; și îndată a grăit Isus cu dinșii și le-a zis lor : „Îndrāzniți, eu sunt, nu vē temeți.“ Iar Petru rēspunzēnd a zis : „Doamne ! de ești tu, poruncesce-mi să vin la tine pe apă.“ Iar el a zis : „Vino.“ Și pogorându-se Petru din corabie, umbla pe apă, ca să meargă la Isus. Iar vēzēnd vēntul tare, s'a înfricoșat, și începēnd a se afunda a strigat grāind : „Doamne, mântuesce-mē !“ Și îndată Isus tinzēnd mâna l-a apucat pe dînsul și i-a zis lui : „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai indoit?“ Și a încetat vēntul. Iar cei ce erau în corabie, venind s'au închinat lui zicēnd : „Cu adevērat Fiul lui Dumnezeu ești“. Deci vrea să-l ia pe el în corabie. Și îndată corabia a sosit la pământul, la carele ei mergeau, și ei foarte peste măsură se

¹⁾ Szentkláray : pp. 267—268.

spăimântau întru sine și se minubau, că nu au priceput din pâni, că era inima lor împetrită.

62. Cuvântarea lui Isus în Capernaum

A doaua zi poporul, carele sta de ceea parte de mare, vîzînd că altă corabie nu era acolo fără numai una, întru care intrase ucenicii lui, și cum că Isus nu a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui, s'a dus. Și alte corăbii au venit din Tiberiada, aproape de locul, unde au mîncat pânea, mulțumind Domnului. Deci dacă a vîzut poporul, că Isus, nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutînd pe Isus și aflîndu-l pe el de ceea parte de mare, i-au zis lui: „Ravi, cînd ai venit aicea?” Rîspuns-a Isus lor și a zis: „Amin, amin grăesc: Mă căutați pe mine, nu căci ați vîzut semne, ci căci ați mîncat din pâni și v'ați săturat. Lucrați nu mîncarea cea peritoare, ci mîncarea, care rămîne spre viață vecinică, care Fiul omului va da voaue, că pe acesta Dumnezeu Tatăl l-a pecetluit.” Deci au zis cătră dînsul: „Ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?” Rîspuns-a Isus și a zis lor: „Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru carele a trimis acela.” Zis-au drept aceea lui: „Dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție, ce lucrezi? Părinții noștri mană au mîncat în pustie, precum este scris: Pîne din ceriu le-a dat lor de a mîncat.” Deci le-a zis lor Isus: „Amin, amin zic voaue, nu Moisi a dat voaue pânea din ceriu, ci Tatăl meu dă voaue din ceriu pânea cea adevărată. Pentru că pânea lui Dumnezeu este ceea ce se pogoară din ceriu, și viață dă lumii.” Deci au zis către dînsul: „Doamne pururea dă-ne noaue pânea aceasta.” Și a zis lor Isus: „Eu sunt pânea vieții; cel ce vine cătră mine, nu va flămînzî, și acela ce crede întru mine, nu va înseta nici odinioară. Ci am zis voaue, că m'ați vîzut pe mine și nu credeți. Tot ce îmi dă mie Tatăl, cătră mine va veni; și pe acela ce vine cătră mine, nu-l voi scoate afară. Că m'am pogorit din ceriu, nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pe mine. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pe mine, ca tot ce mi-a dat mie, să nu pierd dintrînsul, ci să-l înviez pe el în ziua cea de apoi. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pe mine, ca tot cine vede pe Fiul și crede întru el să aibă viață vecinică, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.”

Deci cărtiau Iudeii pentru el, că a zis: „Eu sunt pânea ceea ce s'a pogorit din ceriu,” și ziceau: „Au nu este acesta Isus Fiul lui Iosif, căruiu scim noi pe tatăl și pe mama sa? Dar cum zice el, că: Din ceriu m'am pogorit?” Deci rîspuns-a Isus și a zis lor: „Nu cărtiți între voi. Nimeni nu poate să vină cătră mine, de nu-l va trage pe el Tatăl cel ce m'a trimis pe mine, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. Este scris în proroci: Și vor fi toți învățați de Dumnezeu, deci tot acela ce aude de la Tatăl și se învață vine cătră mine. Nu doară că pe Tatăl l-a vîzut cine-va fără numai acela ce este de la Dumnezeu, acela a vîzut pe Tatăl. Amin, amin grăesc voaue: Căla ce crede întru mine are viață vecinică.

„Eu sunt pânea vieții. Părinții voștri au mîncat mană în pustie, și au murit. Aceasta este pânea, care se pogoară din ceriu, că să mîncăne cine-va dintrînsa și să nu moară. Eu sunt pânea cea vie, care s'a pogorit din ceriu, de va mîncă cine-va din pânea aceasta, va fi viu în veci; și pânea, care eu voi da, trupul meu este, pe carele eu voi da pentru viața lumii.”

Deci se priciau între sine Iudeii zicînd: „Cum

poate aceasta să-și dea noaue trupul său să-l mîncăm?” Și a zis lor Isus: „Amin, amin grăesc voaue, de nu veți mîncă trupul Fiului omului, și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi. Căla ce mîncă trupul meu și bea sângele meu, are viață vecinică, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. Că trupul meu cu adevărat este mîncare, și sângele meu cu adevărat este beutură.

„Căla ce mîncă trupul meu, și bea sângele meu, întru mine petrece și cu întru el. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu și eu viez pentru Tatăl; și căla ce mă mîncă pe mine, va fi viu pentru mine. Aceasta este pânea, care din ceriu s'a pogorit, nu precum a mîncat mana părinții voștri și au murit; căla ce va mîncă pânea aceasta va fi viu în veac.”

Aceasta a zis în sinagogă învățînd în Capernaum.

Deci mulți auzind din ucenicii lui au zis: „Greu este cuvîntul acesta, cine poate să-l audă pe el.” Iar Isus scîind întru sine, că cărtesc pentru aceasta ucenicii lui, au zis lor: „Acesta vă smintesce pe voi? Dar de veți vedea pe Fiul omului scîindu-se unde era mai înainte? Duhul este carele face viu, trupul nu folosese nimic; graiurile, care grăesc voaue, duh sunt și viață sunt. Ci sunt unii din voi, cari nu cred.” Că scia dintru început Isus cari sunt cei ce nu cred, și carele este căla ce vrea să-l vindă pe el. Și zicea: „Pentru aceasta am zis voaue: Că nimenea nu poate să vină la mine de nu va fi dat lui de la Tatăl meu.”

Dintru aceasta mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu dînsul.

Și a zis Isus celor doi-spre-zece: „Au doară și voi voți să vă duceți?” Rîspuns-a Simon Petru lui: „Doamne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții vecinice ai. Și noi am crezut și am cunoscut, că tu ești Cristosul Fiul lui Dumnezeu celui viu.” Rîspuns-a lor Isus: „Au nu eu v'am ales pe voi cei doi-spre-zece și unul din voi diavol este?” Și zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, că acela vrea să-l vindă pe el, unul fiind din cei doi-spre-zece.

63. Isus condamnă fariseismul

Și umbla Isus după acestea în Galilea, că nu voia în Iudeea să umble, că-l căutau pe el Iudeii să-l omoare. Și au venit în pămîntul Genesaretului.

Și îndată cunoscîndu-l pe el oamenii locului aceluia, au trimis în toată latură cea, și au început pe paturi a aduce bolnavii, unde auziau, că el este acolo. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în orașe, puneau la ulițe pe cei bolnavi, și îl rugau pe el, că măcar de poalele vestimintelor lui să se atingă; și căți se atingeau de el, se mîntuiau.

Și s'au adunat la dînsul fariseii și oare-carii din cărturari, cari veniseră din Ierusalim. Și vîzînd pe oarecare din ucenicii lui cu mînilor necurate, adecă nespălate mîncînd pâne, i-au prihănit. Că fariseii și toți Iudeii de nu își vor spăla mînilor până în cot, nu mîncă, ținînd așezămîntul bețrănilor. Și din tîrg, de nu se vor spăla, nu mîncă; și alte multe sunt cari au luat a le ținea: spălarea păharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

După aceasta l-au întreat pe el fariseii și cărturarii: „Pentru ce ucenicii tîi nu umblă după așezămîntul bețrănilor, ci cu mînilor nespălate mîncă pâne?” Iar el rîpunzînd a zis lor: „Pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru așezămîntul vostru? Că Dumnezeu a poruncit, zicînd: Cînstesce pe tatăl teu și pe mama ta, și cel ce va grăi de rău pe tatăl său, sau pe mama sa, cu moarte să moară. Iar voi ziceți: Căla ce ar zice tătănc-seu, sau mîne-

sa : Corvan, adevă dar, este aceea, cu care te-ai folosit dela mine, și nu-l mai lăsați pe dinșul să mai facă ceva tătâne-sau sau mâne-sa, și ați stricat porunca lui Dumnezeu pentru așezământul vostru. Fațarnicilor, bine a prorocit pentru voi Isaia, zicând : Se apropie de mine poporul acesta cu gura lor, și cu buzele mă cinstesc, învățând învățături și porunci omenesci. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul bătărilor, spălarea urcioarelor și a păharelor, și alte asemenea ca acestea multe faceți.”

Și chemând la sine pe tot poporul, a zis lor : „Ascultați-mă pe mine toți și mă înțelegeți. Nimic nu este din afară de om, ce intră întrînsul, care poate să spurce pe el ; ci cele ce ies dintrînsul, acelea sunt care spurcă pe om. De are cine-va urechi de auzit, audă.”

Și după ce a intrat în casă de la popor, l-au întrebat pe el ucenicii : „Cunoșcut-ai, că fariseii, auzind cuvântul, s'au scandalisat.” Iar el răspunzând a zis : „Tot sadul, pe carele nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc se va desrădăcina. Lăsați-i pe dinșii, povățuitorii orbi sunt ai orbilor, și orb pe orb de a povățui, amândoi în groapă vor cădea.” Și răspunzând Petru, a zis lui : „Spune nouă pilda aceasta.” Iar Isus le-a zis lor : „Încă și voi nepricepuți sunteți ? Dar nu înțelegeți că tot, ce intră în gură merge în pântec și iese pe efedron (șezut) ? Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pe om. Că din lăuntru din inima oamenilor ies gândurile cele rele, prea-curviile, curviile, uciderea, furtișagurile, mărturiile mincinoase, asupririle, vicisugurile, înșelăciunile, înverșunările, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia. Toate acestea ies din lăuntru și spurcă pe om ; iar cu mâni nespălate a mânca nu spurcă pe om.”

(Va urma)

Varietăți

Personale. Eri a fost ziua numelui Prea Cuvioșiei Sale Domnului Arhimandrit *Filaret Musta*. Din acest incident Prea Cuvioșia Sa a fost viu felicitat. A binevoit a-l felicita în persoană Prea Sântia Sa Domnul Episcop diecesan *Nicolae Popca*, apoi corpul ofiteresc în frunte cu d-l major *Ioan Ion*, magistratul în frunte cu primarul *C. Burdia* și senatorul prim *I. Bartolomeiu*, membrii Consistoriului și ai stabilimentelor diecesane, corpul profesoral și alți stimători ai Prea Cuvioșiei Sale. Prea Cuvioșia Sa a primit și din afară mulțime de felicitări. Dumnezeu să-l țină încă mulți ani cu pace, sănătate și voie bună spre binele neamului și al bisericii noastre !

Mulțămintă publică. Subsemnatul în numele comunei noastre bisericesci din Mutnicul-Mare aduce pe această cale profundă mulțămintă Magnificenței Sale Dlui Iuliu de Coranghi, mare proprietariu din această comună, care cuprius de adevărată pietate creștinească — a dăruit anii trecuți suma de 200 coroane întru aducerea aminte de reposatul său tată, spre a i-se face în fiecare an „părăstas”. Nemulțămindu-se numai cu atâta a mai dăruit pe sama sântei noastre biserici cu datul de 10 Novembre 1901 înca sumă 100 coroane, dând dreptul subscrisului spre a dispune de chivernisirea acestei sume. Magnificența Sa tot nu se mulțămese cu atâta, ci ne-a promis, că și pe anul viitoriu va

dispune de o sumă în bugetul său anual pentru scopul bisericii noastre, care scop se va descoperi numai atunci când necesitatea recere, precum de present se și simte. Ținându-mi de sftă datorință esprim marinosului donatoriu pentru fapta generoasă mulțămintă publică. Mutnicul-Mare în 11. Novembre 1901. — *Ioan Bogdan*, preot.

Cas de moarte. *Iconia Oprea*, soția preotului Ioan Oprea din Doman, în al 54-lea an al etății și al 36-lea an al fericitei sale căsătorii, Luni în 19 Novembre st. v. și-a dat nobilul ei suflet în mâinile Creatoriului. Actul inmormântării s'a celebrat Marți în 20 Novembre pontificând la serviciul divin preoții : Mateiu Bălan, din Recița-română ; Iosif Eremia, din Călnic ; Iuliu Bumbescu, din Țerova, și Coriolan Zuiac, din Văsiova, cu cooperarea învățătorilor : Ștefan Albu din Recița-română ; Serafin Jurca din Văsiova și Aurel Gherguța din loc. Cuvântarea funebră răstă de preotul Văsiovei Coriolan Zuiac a pătruns adine inimile ascultătorilor storcând lacrimi din ochii lor. Pe reposată o deplâng : preotul Ioan Oprea ca soț, parohul Moldovei Traian Oprea ca fiu, Silvia Oprea ca noră, numeroase rudenii precum și întreaga comună Doman, carea a privit în reposată pe o adevărată mamă. Fie-i țerina ușoară și amintirea vecinică !

Societatea academică social-literară „România-Jună” din Viena s'a constituit pe an. 1901/2 în următorul chip : Președinte : cand. fil. Orest Procopovici ; Vicepreședinte : cand. ing. Romulus Pop ; Secretariu I : stud. mech. Damian David ; Secretariu II : stud. forest. Teodor Vicol ; Cassariu : stud. forest. Mihail Iacobici ; Controlor : stud. med. Laurențiu Luca ; Bibliotecariu : stud. forest. Teodosiu Iliuț ; Econom : stud. ing. George Cosma.

Corul bisericii române din Budapesta aranjază o *Serată festivă* în memoria marelui arhieru Andreiu Baron de Șaguna Duminecă, 2/15 Decembre 1901, în sala hotelului „Arhiducele Ștefan” (Akademia-u. 1.) Oferte benevole în favorul corului bisericesc se primesc cu mulțămintă și se vor chita publice. **Programa :** 1. *Imnul Marelui Andreiu*, de D. Cuișan, cor. 2. *Discurs ocașional*, rostit de Seb. Stanca, teol. abs. și stud. fil. *Serenadă*, de C. G. Porumbescu, orchestră. 4. *Dragostea Românilui*, disertație de Dionisie Stoica, stud. fil. 5. *Furtuna*, de J. Dürner, cor. 6. *Barbu Lăutariul*, monolog de V. Alecsandri, predat de V. Gael, stud. iur. 7. „*Hora Sinaia*”, marș de C. Mazalik, orchestră.

Societatea de lectură „Andreiu Șaguna” a ținut Joi în 29 Novembre v. 1901 o ședință publică în memoria Marelui Arhieru Andreiu în sala mare a „Seminariului Andreian”, cu următorul Program : 1. *Deschiderea ședinței* prin președ. societății Dr. George Proca, prof. sem. 2. „*Imn studentesc*”, de T. Cerne, executat de corul societății. 3. „*Cuvânt festiv*”, rostit de Dimitrie Borcia, cleric în cursul al III-lea. 4. „*Paul Chinezul*”, poezie de I. Nenișescu, declamată de Octavian Stoica, pedagog cursul al III-lea. 5. „*Poveste*”, de I. Komzak, executată de orchestra societății. 6.

„*Arta și Religiunea*“, disertație de George Tulbure, cleric în cursul al III-lea. 7. a) „*Pe orizont departe*“, de I. Mendelssohn. b) „*Până când țineam cu codrul*“, de I. Mateiu, executate de corul societății. 8. „*Electorale*“, poezie de de I. Negruzzi, declamată de George Tocitu, cleric în cursul I-ii. 9. „*Potpouriu II-lea românesc*“, de I. Murășan, executat de orchestra societății.

Dela Magistrat. Luni în 26 tr. v. s'a făcut restaurarea Magistratului din loc. S'au ales toți funcționarii de până aci, cu excepțiunea postului de cancelist, pentru care a fost ales dl *Ioan Buru*, fost până aci diurnist la acest magistrat.

Avansare. Dl *Moise Groza*, de naștere din Obreja, a fost avansat zilele aceste la rangul de *general de brigadă* în armata română.

Furt. Sâmbătă în 24 l. tr. noaptea spre Duminecă hoți necunoscuți au dus cu sine din Stefansberg cassa wertheimiană a proprietariului din Ferdinandsberg, *Ferdinand Azzola*. În cassă se aflau 30 de coroane bani de argint și o mulțime de documente foarte prețioase. Păgubitul proprietariu a scris acum un premiu de 100 coroane pentru acela, care află cassa.

Avis.

Cu părere de reu ne-am convins, că res-tanțierii noștri nu voesc a-și achita datoriile lor de bunăvoie, deci pentru salvarea intereselor stabilimentului nostru ne-am văzut siliți a lua hotărîrea, ca atât pretensiunile de abonament la „*Foaia Diecesană*“, cât și alte pre-tensiuni să le încasăm pe cale procesuală.

Înainte de a duce în indeplinire această hotărîre mai provocăm încă odată pe toți datorișii noștri, ca în termen de 15 zile negreșit să-și plătească datoriile lor.

Caransebeș la 24 Noemvrie 1901.

Administrațiunea Tipografiei și Librăriei diecesane.

Concurse

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. rom. din **Côlnic**, — protopresbiteratul Bocșei-montane — se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „*Foaia Diecesană*“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu în bani gata 700 cor.
2. Pentru lemne, din cari este a se încălzi și sala de învățământ pe timpul instrucțiunii și când își ține comitetul parohial ședințele, 120 cor.
3. Pentru scripturistică și tipărituri școlare 24 cor

4. Pentru conferințele învățătoresci 30 cor.

5. Pentru participare la adunarea generală a Reuniunii învățătorilor conf. gr. or. rom. din diecesa Caransebeșului 20 cor.

6. Dela fie-care înmormântare, unde e poftit, dacă se înmormîntează fără liturgie 1 cor., iar cu liturgie 2 cor.

7. Un juger de pământ arătoriu.

8. Cvarțir natural cu două chili, cuină, grajd etc. și grădină de legumi.

Alesul învățătoriu este îndatorat a purta cantoratul în biserică, a instrua școlarii în cântările bisericesti, precum și a înființa și conduce un cor vocal.

Pentru serviții învățătoresci prestate înainte de ocuparea acestui post vacant, comuna nu acoardă nici un emolument, decât numai cele espuse în acest concurs.

Dintre recurenți, cei cu cunoștințe musicale și capabili de a înființa și conduce un cor vocal vor fi preferiți.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se presinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Cei ce doresc a recurge la acest post învățătoresc au să-și subștearnă suplicile de concurs adjutate conform statutului organic și regulamentului pentru organizarea învățământului, adresate Comitetului parohial din Cōlnic, Prea On. Oficiu protopresbiterat gr. or. rom. din Bocșa-montană

Cōlnic, din ședința comitetului parohial ținută la 4 Noemvrie 1901. 3—3 |89|

George Crăciun

președ. com. par.

Petru Ieremia

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Maxim Popovicu*, protopresbiter gr. or. rom.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a din **Bichigi**, protopresbiteratul Făgetului, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 30 jugere pământ arătoriu și fânaș
2. Stola îndatinată.

Concurenții sunt avisați, ca recursele lor instruate conform statutului organic bisericesc și al regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial, să le subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiterat în Făget.

În fine recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sânta biserică.

Bichigi la 12 August 1901

[90] 1—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu P. O. Domn *Sebastian Olariu* protopresbiterul tractual.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvre n. 1901

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.) — Orșova — Verciorova

Or. Os. Ex. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III	M. II—III	Stațiunile	Or. Os. Rx. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III			
1130 433	815 149	830 531	230 802	650 520	.	pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	1250 803	.	715 930	.	125 750	740 153
439 545	205 357	610 828	810 924	713 854	.	pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Lugoș	sosesc pleacă	757 646	.	747 616	712 507	738 620	115 1131
Joi și Duminică	843 750	.	.	157 1242	.	sosesc sosesc	Buziaș M.-Ilia	pleacă pleacă	Mercurea și Dămineca	.	150	.	.	720
.	.	150	150	330	.	pleacă	Marginea	pleacă	.	1242	.	330	.	.
.	.	602	602	639	.	pleacă	M.-Ilia	sosesc	.	.	.	1242	.	.
.	pleacă	Buziaș	sosesc	.	843	.	.	.	157
547 633	402 523	831 947	929 1029	910 1032	.	pleacă pleacă	Lugoș Caransebeș	sosesc pleacă	644 602	.	611 512	502 400	614 531	1123 1024
.	711	.	1230	1221	411	pleacă	Domașnia-Cornia	pleacă	.	333	.	.	414	844
828	800	.	1230	110	543	pleacă	Băile-Herculane	pleacă	345	.	233	.	327	733
858	828	.	1253	138	630	sosesc	Orșova	pleacă	315	.	156	.	253	655
859 907	.	.	111 120	230 239	.	pleacă sosesc	Orșova Verciorova	sosesc pleacă	255 245	.	1259 1250	.	226 218	.

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.) — Timișoara — Baziaș

M. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III			
650 520	815 149	830 531	230 802	650 520	.	pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	715 930	125 750	710 925	125 750	740 153	740 153
830 843	210 222	822 834	846 858	608 621	.	pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Chișoda	sosesc pleacă	805 753	742 729	703 651	635 623	1257 1245	130 118
1030	.	.	1021	.	.	sosesc pleacă	Buziaș Buziaș	pleacă sosesc	1019	562	1030	456	1125	415
.	1125	552	.	456	.	pleacă sosesc	Chișoda Jebel	sosesc pleacă	752 724	.	650 620	.	117 1249	117 1249
.	223	835	.	622	.	sosesc pleacă	Ciacova Boca	pleacă pleacă	656 520	.	548	.	1216 1015	1216 1015
.	453	.	.	930	.	sosesc pleacă	Boca Ciacova	sosesc sosesc	.	.	930	.	453 318	453 318
.	1015	520	.	548	.	pleacă sosesc	Jebel Voitec	sosesc pleacă	719 706	.	619 606	.	1245 1232	1245 1232
.	1216	656	.	711	.	sosesc pleacă	Gataia N.-Boșșă	pleacă pleacă	612 424	.	508 340	.	1103 915	1103 915
.	255	902	.	658	.	sosesc pleacă	N.-Boșșă Gataia	sosesc sosesc	1150 1010	1011	815	.	54 359	54 359
.	308	915	.	711	.	pleacă sosesc	Voitec Verșeț	sosesc pleacă	704 594	.	601 452	.	1230 1120	1230 1120
.	359	1010	.	815	.	sosesc pleacă	Gataia Buziaș	pleacă pleacă	403 132	.	.	.	605 418	605 418
.	554	1150	.	1011	.	sosesc pleacă	T.-Cubin Panciova	pleacă pleacă	201 217	.	.	.	350 401	350 401
.	915	424	.	340	.	sosesc pleacă	Panciova T.-Cubin	sosesc sosesc	932 1023	.	1235	.	.	.
.	1103	612	.	508	.	pleacă sosesc	Buziaș Gataia	sosesc sosesc	547 349	547 349
.	310	919	.	717	.	pleacă sosesc	Verșeț Iasenova	sosesc pleacă	537 505	.	447 415	.	1115 1043	1115 1043
.	420	1025	.	827	.	sosesc pleacă	Oravița Anina	pleacă pleacă	1105	.	225	.	510 1046	510 1046
.	.	502	.	349	.	sosesc pleacă	Anina Oravița	sosesc sosesc
.	1023	681	.	1235	.	pleacă sosesc	Iasenova Baziaș	sosesc pleacă	450 404	.	405 323	.	1037 955	1037 955
.	952	.	.	1206	.	sosesc pleacă	Buziaș Gataia	sosesc sosesc
.	.	201	.	350	.	pleacă sosesc	Verșeț Iasenova	sosesc pleacă	537 505	.	447 415	.	1115 1043	1115 1043
.	434	1033	.	837	.	sosesc pleacă	Oravița Anina	pleacă pleacă	1105	.	225	.	510 1046	510 1046
.	504	1103	.	907	.	pleacă sosesc	Iasenova Baziaș	sosesc pleacă	450 404	.	405 323	.	1037 955	1037 955
.	.	152	.	418	.	sosesc pleacă	Buziaș Gataia	sosesc sosesc
.	.	403	.	606	.	pleacă sosesc	Verșeț Iasenova	sosesc pleacă	537 505	.	447 415	.	1115 1043	1115 1043
.	1046	.	.	306	.	sosesc pleacă	Oravița Anina	pleacă pleacă	1105	.	225	.	510 1046	510 1046
.	1105	pleacă sosesc	Iasenova Baziaș	sosesc pleacă	450 404	.	405 323	.	1037 955	1037 955
.	510	1105	.	913	.	pleacă sosesc	Iasenova Baziaș	sosesc pleacă	450 404	.	405 323	.	1037 955	1037 955
.	550	1144	.	954	.	sosesc pleacă	Buziaș Gataia	sosesc sosesc

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineța până la 5 oare și 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Os. Ex.=Trenul Orient-Ostende-Expres, A.=Tren accelerat, P.=Tren de persoane M.=Tren mestecat.